

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2128/2019
30.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала у Нишу, чији је пуномоћник Бранислав Чолић, адвокат из Аранђеловца, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2919/18 од 10.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2919/18 од 10.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2919/18 од 10.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1026/18 од 25.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да у корист тужиоца на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од септембра 2012. године, па закључно са августом 2013. године, уплати разлику доприноса за ПИО и здравствено осигурање, по стопи на дан уплате, на износе ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 17.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2919/18 од 10.01.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 2. ЗПП. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у складу су са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 12.03.2019.године, везано за питање надлежности суда када је уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање самосталан тужбени захтев. Без утицаја је указивање тужене у ревизији на раније донете правне ставове Врховног касационог суда.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради уплате доприноса поднета је суду дана 07.02.2018. године.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора у побијеном делу очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић